

LEYLA ƏSƏDULLAYEVA

VƏTƏN SÖZÜ...

Bəlkə, bu gün doğulacaq,
Bir körpə qşqırtısıyla,
Vətən sözü.
O heç vaxt, yaşlanmayacaq.

Mənim şair ürəyimdə,
Bir tilsimdi vətən sözü.
Nə ad qoyum, necə deyim,
Şuşa kimi, bir nisgildi
Vətən sözü.

Mən o sözü saatlarca
Vəsf edərəm.
Mən o sözü həyatıma
Tən edərəm.

O şəhidin qanı kimi
müqəddəsdir.
O Tanrının adı kimi
müqəddəsdir.

Bilmirəm, necə vəsf edim,
O sözü mən?
Nə deyim ki, anam
məndən inciməsin?

Nə ad qoyum?
Laçın deyim?
Təbriz deyim?
Bakı deyim?

Ona, görən gözlərimin
nuru deyim?
Yoxsa, heç vaxt görmədiyim
ən şirin bir yuxu deyim?

Qədim Şərqin qaşu deyim?
Qafqazın günəşi deyim?
Dalğalar yuyur qanları,
Xəzərin göz yaşu deyim?

O sözcün axıdılan qan
müqəddəsdir.
O sözcün itirilən can
müqəddəsdir.

O sözdür məni var edən
bu dünyada,
O sözdür cismi can edən
bu dünyada.

TƏNHADIR MƏNİM ŞƏHƏRİM...

Əsir küləkləri, uzun yolları,
Yollar arasında dar cığırları.
Tənhadır mənim şəhərim.

Küçədən ədayla keçən bir qızın,
Açılır saati, qalxır saçları.
Tənhadır mənim şəhərim.

Tənhadır.
Ovcu qəpik dolu, bir dilənçinin,
Manat arxasınca çəp baxışları.

Tənhadır.
Tərini siləndə, əlləri əsən,
Günəşi görməyən fəhlə qardaşım.

Alagöz, gülürüz, bir qız tənhadır.
Baxanda yollara, sınırbaxışı.

Əlində təsbəhli qoca tənhadır,
Baxanda ağ rəngdə görür ətrafı.
Salavat çevirir, yenə tənhadır.

Bermud üçbucağı:
Pop, rok və caz.
Onlar arasında,
Muğam tənhadır.

Nankor övladının qoxusu üçün,
İnləyir, sızlayır, göz yaşı tökür.
Yanır bəşəriyyət, ana tənhadır...

OLMAZ

Sənsiz yaşasam da sənli günləri,
Səni yaşadıram xəyallarım da.
Həsretin qəlbimi elə üzüb ki,
Məndən üz döndərib xəyallarım da.

Gözlərim axtarır hər yerdə səni,
Yetim bir uşağa dönmüşəm daha.
Ayrılıq qəlbimə hakim olandan,
Sönmüş ocaq kimi sönmüşəm daha.

Axtarma, bir daha axtarma məni,
Axı faydası nə, boşalan dolmaz.
Dünya gedə-gələ, bu gündən belə,
Heç vaxt səndən mənə sevən yar olmaz.

BUZ KİMİSƏN...

Bir baxış var ki, gözündə,
Sıxır məni.
Nəfəs olur, dolur mənə,
Boğur məni.

Öpüşlərin, soyuq olur,
Üşüyürəm.
Gülüşlərin saxtadır,
Daha sevmirəm.

Payız ətri dolub, sanki
nəfəsinə,
Hərərətini yoxdur daha,
buz kimisən.

Harda tapım o sevgini?
Ürəyimdə yeri qalıb.
Ocaq kimi özü sönməyib,
Külü qalıb, izi qalıb.

Böyük romanlar,
Kiçilir oxuduqca.
Sən, böyüyən roman idin,
indi isə kiçilirsən,
Ən ucuz bir roman kimi.

Mən daha səni görmürəm
mənimki tək.
Danışanda, dəyir mənə,
saxta nəfəs.

Soyuq külək əsir,
sanki sevgimizdə,
üşüyürəm.

İndi mənə elə gəlir,
sönmüş ocağın külüsən.
Bir vaxt od kimi ydin,
İndi isə buz kimisən...

MƏLƏK SEÇDİN...

Qəribə bir mələk seçdin
sevməyə.

Elə bir mələkdir ki o,
Ürəyi od, sinəsi buz.
Dahi bir heykəltaraşın,
İncə ruhlu heykəlidir.
Əzəmətli bəstəkarın,
Qeyri-adi bəstəsi.
İçməmiş meyxos şairin,
Şeirindəki gözəlidir.
Elmi daşan həkimlərin,
Müəmmalı xəstəsi.

Qəribə bir mələkdir o.
Ağladıqca göz yaşları,
daşa dönür.
Mərmər olur, qəmbər olur,
ayaqlarının altında,
ağladıqca ucalır.

Gündə min bir şəkil alır,
Sevir səni.
Üşüyəndə yorğan olur,
aldadanda, iblis olur,
sevir səni...

Qəribə bir mələk seçdin
sevməyə...